

Ved iværksættelse af lønindeholdelser på det sociale område er det derimod som udgangspunkt kun skyldnerens økonomiske forhold, der indgår i beregningsgrundlaget ved fastsættelsen af betalingssevnen. Endvidere tilkommer børneydelser børnene og skal dermed ikke indgå som indtægt hos skyldneren.

Den betalingssevnevurdering, der foretages i forbindelse med lønindeholdelser for de statslige krav, der inddrives i ToldSkat København, Inddrivelsesenheden, herunder misligholdt studiegæld, tager udgangspunkt i generel insolvensret og bygger således også på en vurdering af betalingssevnen med udgangspunkt i skyldnerens husstands samlede økonomiske forhold.

Inddrivelsen i den centraliserede statslige inddrivelse under ToldSkat er imidlertid i meget vidt omfang digitaliseret, således at der i høj grad tages udgangspunkt i foreliggende oplysninger, f.eks. fra seneste selvangivelse, ved fremsendelse af varsel om lønindeholdelse.

For så vidt angår Inddrivelsesenheden understøttes inddrivelsen systemmæssigt af FordringsAdministrationsSystemet (FAS). En stor del af systemets drift består i en række kørsler, der automatiserer sagsbehandlingen, som f.eks. opsætning af betalingsaftaler, orienteringsbreve, tilmelding til RKI, osv.

Den mest komplicerede kørsel i FAS er den månedlige lønindeholdelseskørsel, hvor en lang række kriterier skal være opfyldt, for at sagen oversendes maskinelt til lønindeholdelse gennem Det Fælles Lønindeholdelsesregister (DFLS).

De væsentligste kriterier ved udvælgelse er bl.a., at skyldnerens årlige nettoindkomst skal være større end 75.000 kr., fordringen skal være større end 1.000 kr., og der skal være en valid arbejdsgiver i MIA-registeret, dvs. registeret over månedlige indberetninger af ansatte, og i COR-registeret, dvs. det centrale oplysningssedel register. Det er herudover et kriterium, at der ikke er åbenstående breve/hændelser efter afsendelsen af den seneste rykker med lønindeholdelsesvarsel, og at der ikke er registrerede betalinger efter den senest afsendte rykker med lønindeholdelsesvarsel.

Den maskinelle lønindeholdelse iværksættes i øvrigt først, når det ikke er muligt at opnå en frivillig dialog med skyldner, hvilket betyder, at skyldner ikke reagerer på hverken det fremsendte girokort i en frivillig eller pålagt afviklingsaftale, en 1. rykker og en 2. rykker med lønindeholdelsesvarsel samt budgetskema.

Der anvendes følgende indeholdelsesprocenter:

5 pct. ved en nettoårsindkomst mellem 75-100.000 kr.  
10 pct. ved en nettoårsindkomst mellem 100-130.000 kr.

15 pct. ved en nettoårsindkomst over 130.000 kr.

Den rent maskinelle lønindeholdelse anvendes udelukkende i de tilfælde, hvor skyldner ikke ønsker at oplyse om eventuelle særlige forhold, der kunne begrunde en anden afgørelse, selvom han er blevet varslet herom.

Skyldner bliver i varslet om iværksættelse af lønindeholdelse orienteret om, med hvilken pct. sats lønindeholdelse vil ske og opfordres i den forbindelse til at udfylde et medsendt budgetskema. Indsendes budgetskemaet ikke, vil skyldneren herefter med brev blive orienteret om, at der er fremsendt et lønindeholdesepålæg til arbejdsgiveren.

Som det fremgår, tages der ved den sagsbehandling, der foregår rent elektronisk i Inddrivelsesenheden, udgangspunkt alene i skyldnerens nettoindkomst ved beregning af betalingssevnen. Øvrige medlemmer af husstandens indtægter og formueforhold indgår således kun i sagsbehandlingen, hvis skyldneren indsender budgetskema til Inddrivelsesenheden, og sagen dermed overgår til en mere indgående manuel sagsbehandling.

Fremgangsmåden med lønindeholdelse der iværksættes i relation til studieområdet, svarer stort set til den ovenfor beskrevne, idet der på dette område tillige er en procedure, der sikrer, at der løbende sker en tilpasning af afdragsordninger og lønindeholdelse i forhold til aktuelle indkomstoplysninger. Denne fremgangsmåde er også tænkt indført på øvrige restancer i Den Centrale Inddrivelsesenhed.

### 2.1.2. Lovforslagets udformning

#### 2.1.2.1. Lønindeholdelsesprocenten

Den maksimale lønindeholdelsesprocent på 20 procent i kildeskattelovens § 73, foreslås ophævet, således at der, som det f.eks. er tilfældet i lov om inddrivelse af underholdsbidrag, ikke er nogen øvre grænse for indeholdelsesprocenten. Den øvre grænse for lønindeholdelse bliver således som udgangspunkt bestemt af de regler, der fastsættes om nettoindkomstens størrelse og indeholdelsesprocent eller af betalingssevnevurderingen i relation til transgbeneficiet.

Forslaget indebærer herudover, at der fremadrettet vil blive overensstemmelse mellem afdragsordninger og lønindeholdelse. Dette er ikke altid situationen i dag, hvor en frivillig afdragsordning vedr. tilbagebetaling af f.eks. skat foretages på baggrund af en betalingssevnevurdering med udgangspunkt i transgbeneficiet i retsplejelovens § 509, således at det månedlige afdrag kan udgøre mere end 20 procent af skyldnerens nettoindkomst. Dermed kan der efter gældende regler og praksis opstå situationer, hvor skyldnere kan opnå